

# Ross Rohde: Pakolaiset ja tienraivaajat

---

## Ross Rohde: Refugees and Pioneers

Eräs ystäväni lähetti minulle jokin aika sitten havaintojaan ihmisistä, jotka ovat lähdössä pois Seurakunnasta-Sellaisena-Kuin-Me-Olemme-Sen-Aina-Tunteneet. Nämä havainnot eivät ole alunperin minun tekemiäni, mutta niissä on syvällistä näkemystä ja siksi ajattelin kertoa niistä teillekin.

Kaikkialla länsimaisen kristinuskon piirissä ihmiset ovat jättämässä taakseen kristinuskon sellaisena kuin me sen tunnemme. Saat kutsua vanhaa kristinuskoa miksi haluat, olkoon se seurakunta, laitospirkko tai perinteinen kirkko. Miksi sitä kutsutaankin, tämä länsimainen muoto kristinuskosta vuotaa nyt verta. Mutta miksi niin monet lähtevät pois?

### **Pakolaiset**

Ensimmäinen pois lähtevä laji on pakolaiset. Ihan samoin kuin ihmiset ylittävät nyt rajan Syyriasta Turkkiin, nämä ihmiset jättävät taakseen turvattoman alueen. He pyrkivät turvaamaan hengellisen elämänsä vihamielisessä ympäristössä. Tämä voi johtua johtajien väärinkäytöksistä, osallistumismahdollisuuksien ja kunnioituksen puutteesta, hyvien ihmissuhteiden puuttumisesta tai siitä tunteesta, että hengellinen ilmapiiri on tukahduttava. Heidän vaikuttimensa siis on tietyn uhkan välttäminen.

Vaikka he etsivät turvallisuutta, he eivät välttämättä etsi mitään uutta tai parempaa. Heillä ei ole näkyä siitä, miten seurakunnasta tulisi parempi paikka, heille riittää, että heitä ei loukata enää. Sellaisille ihmisille tietynlainen muutos saattaisi riittää hyvinkin - eli uusi seurakunnan johtaja tai vaikkapa vähän jännempi tapa ylistää - ja he palaisivat entisiin kuvioihin. Ja koska heillä ei ole kirkasta näkyä tulevaisuudesta, heillä on alhainen sietokyky niitä vaikeuksia ja koetuksia vastaan, joita he kohtaisivat uuden rakentamisessa. Tähän kategoriaan kuuluu suuri enemmistö niistä, jotka tänä päivänä jättävät taakseen totutun kristinuskon.

### **Tienraivaajat**

Mutta niiden joukossa, jotka jättävät taakseen seurakunnan sellaisena kuin me sen tunnemme, on myös toisenlaisia ihmisiä. He ovat niitä, joilla on näky tulevaisuudesta. Heillä on sydämellään asioita, joiden avulla voidaan luoda jotakin uutta ja parempaa. Näillä ihmisillä on yritteliäs mieli ja halu tehdä työtä Jumalan kanssa hänen Valtakuntansa rakentamiseksi. He kaipaavat nähdä seurakunnan, joka on jälleen tehokas, kun se laajenee uusille ja jopa vihamielisille alueille. He kaipaavat mennä eteenpäin sillä tavalla, että seurakunnasta tulee todella yhteisöllinen ja sellainen, jossa kaikki saavat osallistua sen ainutlaatuisen Jumalan antaman kutsumuksen puitteissa, jonka kukin on saanut.

Samalla kun he ovat tiedostaneet ongelmat, jotka ovat jättäneet taakseen, he keskittyvät siihen hyvään, joka tulee entisen huonon tilalle. Sen tähden he voivat yhä säilyttää armollisen asenteen entistä kohtaan. Sellaiset ihmiset ovat kärsivällisiä, kun he kohtaavat

lukuisia vaikeuksia uuden rakentamisessa. He eivät jätä työtä kesken, jos joku tekee virheitä, tai jos he itse tekevät niitä. He pitävät lähtökohtana sitä, että rakennettaessa jotakin uutta, jota kukaan ei ole nähnyt, syntyy helposti vääriä aloitteita, vaaratilanteita ja epäonnistumisia. He pitävät sellaisia asioita tilaisuuksina oppia uutta eikä vaikeuksina, joista täytyy heti valittaa. Nämä ihmiset eivät muistuta Lootin perhettä, joka pakenee palavasta kaupungista. He muistuttavat pikemminkin Aabrahamia, joka etsii Luvattua maata.

## **Olkaamme tienraivaajia, ei pakolaisia**

Vaikka voimme olla ja meidän tuleekin olla myötätuntoisia pakolaisten ahdinkoa kohtaan, meidän tulee olla selvillä Luvatun maan todellisuudesta. Laitostuneen seurakunnan nykyiset taistelut ja vaikeudet eivät ole vain jotakin, jota joko pitää sietää tai paeta - ne ovat Jumalan valtakunnan uusi mahdollisuus. Sen sijasta, että katselisimme vihaisina taaksemme, meidän tulee iloiten odottaa lupauksen toteutumista. Jumala on tekemässä jotakin uutta meidän aikanamme orgaanisen seurakunnan muodossa. Länsimaissa olemme tässä suhteessa aivan alkuvaiheessa. Teemme virheitä, mutta myös opimme virheistämme ja Jumalan valtakunta menee kuitenkin eteenpäin. Minun viestini pakolaisena tietään etsiville veljille on tämä: 'Tiedämme, että teihin sattuu, ja kaipaamme nähdä Jeesuksen parantavan teidän haavanne. Mutta Luvattu maa odottaa. Tulkaa tekemään tienraivaajan työtä kanssamme.' Meillä tulisi olla sama asenne, kun Paavalilla oli oman elämänsä kehityskulkua ajatellen:

*En tarkoita, että olisin jo saavuttanut päämääräni tai jo tullut täydelliseksi. Mutta pyrin kaikin voimin saavuttamaan sen, kun kerran Kristus Jeesus on ottanut minut omakseen. Veljet, en katso vielä päässeeni siihen asti. Vain tämän voin sanoa: jättäen mielestäni sen, mikä on takanapäin, ponnistelen sitä kohti, mikä on edessä. Juoksen kohti maalia saavuttaakseni voittajan palkinnon, pääsyn taivaaseen. Sinne Jumala kutsuu Kristuksen Jeesuksen omat. Fil.3:12-14.*

## **Valitse kysymys ja vastaa siihen:**

- Onko helppoa erottaa pakolainen ja tienraivaaja toisistaan? Miten erottaisit heidät?
- Miten tienraivaajat voivat olla avuksi pakolaisten haavojen parantamisessa?
- Mitä ehdottaisit keinoksi, jolla pakolainen voi muuttua tienraivaajaksi?
- Miten meidän tulisi tienraivaajina suhtautua entisiin ympyröihin? Kuinka voimme olla rakentavissa väleissä jättämiemme seurakuntien kanssa ja rakentaa yhdessä Jumalan valtakuntaa?

Ross Rohde

Copyright © 2014 Ross Rohde. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla kirjoittajan blogista [Viral Jesus](#).

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla [www.uskonkilpi.net](http://www.uskonkilpi.net).